

Călător în timp - Cruciada albastrului

Gerra Orivera

decupaje în mască

nu-mi voi personaliza vibrația
după codul numeric al liniei drepte mi-aș dori
să pot întoarce butonul în stânga să poți vedea că nu tot ce se dezbracă
în umbră este virusat de ură
jobenul tău e prea mic să-mi cuprindă pădurile săgeata poate fi trasă cu rigla
dar traiectoria ei în elipse desface fructele cerului
zemoase să-ți cadă în buză stele umede curburile ispititoare
tălpile nu se aliniază fără echivoc
unei linii atât de țepene că poate ucide
arcuirea fragilă
aripa trasează geometrii atât de stranii că văzduhul începe să erupă
note albastre
învață topirea în arcuș de zâne și de artere
comprimă și expansionează vertebrele timpului pulsul meu repetă duetul astral
până îmblânzește ritmul în cheie sol de efemer
te rog din izvoare ce-și strigă bucuria din înalturi glezna îneacă săruturi
în păsări din prea multă tandrețe
nu îndrepta spre mine degetul care despică
tăcerea rănită va striga supernovele mele nu vor dezbrăca exploziv
magiile
dintre coastele frânte ale abisului
doar epigonii lui procust măsoară întind taie obstinați
cu-o iubire sulfurică
eu scap tuturor plaselor
poți să spui „eu decretez” în o mie de limbi
în urechea mea pasărea infinitului îmi reșetează moleculele

doar muzica astrelor brodează ecouri în carne

pilat și-a terminat rația de apă detergenții nu pot arde mai tare
decât rugurile iar generozitatea augustului e prea diluată
chiar dac-ai azvârlit către mine ordin de camuflaj
lecția mea de zbor se poate amâna sau petrece mai adânc de înaltul privirii tale

oricum m-ai aduna sau scădea rezultatul final
va fi de-o eternitate în plus

de-acolo văzduhurile mele îți voi crește pe degete ca o buruiună
și vor râde sfidător de albastru
radiațiilor toate